

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 6

Fylke: Troms

Tilleggsspørsmål nr.

Bardu

Emne: Folkelege Mürken -
instrument
Oppskr. av: John Eggen

Herad: Bardu

(adresse): Bardu

Bygdelag: -..-

Gard:

G.nr. Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Da eg kjender meg like skikke til å gjeie ut og sovare på dette emne, men etter at eg har prøvd å få ein par skikkelserar; men nòr illa je del gjeie, for eg freistte å gjøre del etter besta emne.

Da vor tijgds historie illa je går lengre attende ein lit den første lastsettning, omtrent 1791. Han den illa je komme so godt mykje av gamle instrumenter. dei fyrste var vel ført inn eller dei hadde dei med seg da dei flytta hit. Og ein del var vel også arbeid her.

Folkelege instrument er føla den som vor mest bruket.

Dat vor den vanlege felle, flølfelle med lege (eller bue som dei også ba), noko særstild namn på dei lause delane ein dei vanlege som er kjent, kjender eg illa je hit.

Tardingfelle vor like brukt den første tida; men er i seinare år meir kjent, og vil sekkert ein som spille på den endda.

2. Fela er i dag ikke so mykje i bruk som før; men det er mange som spiller; men dom dansemusikk er det no trekkspille som rir.

3. I dei fleste høver var det noll instrumenta innført. Men det er flire som har arbeid seg til dom. feler - gitarer.

Namn på desse som ay kjenner:

Ola Hundberg og sonen Bersvein
de to var finne til å arbeide gitarer
dom vart innkjøpt på musikkhandelen i
Trømsø og solgt, ellers deiv dei og med
auperasjonar, Ola Hundberg flytta til Håkøy
Trømsø og døde der.

So har vi Eivind Noodheim, han har
arbeid vanlege feler og handlingsfeler.

So er det ein synge, Lew Vang har også
arbeid feler og gitarer.

dpm. 4-5-6 Han ay ikke fullstende
kjendskap til, ay eit ikke, men han ikke
svara på dei.

7. Til strenger var det vel brukkt so
njuse den første tid dom tam,-
tagel - og metallstrenger: c.l.
var vel i dei fleste høve innført; men
det kunde vel vere tenkelig at til ^{dei} loge til
nok sjølve i den første tida.

8. Noko brugde av instrument fra det først
kom i bruk her i leiga, han ay ikke
det er gjort.

9. Rosleis instrumentet var vort brukket ellers
halden før ay ikke sei; men går ut
frå at det var på vanleg vis her dom
andre stod av. i den første tida.

Knuf blod,

Brukt av instrument vor no i føste høve
bit a "brølida heime" og gjort del høg-
samt for dei sjøl og andre.

Sjølvskjot var det mest bruk til fest og
dans, til å lokka på folk eller til å
skremma dyr vekk, var det ikke brukf-
att ein bit d. turen.

Op m. 10-11-12. Han er med like
og ingen pror utole meg om; men rørt
var det om det ikkje var knyt til litt over-
hū her som andre stader.

13. Som flinkle felle spelarar markkes endda
i leigda av eldre folk. Som nann t.d.

Per Bolstad ein av dei elste. Karl Pymo
med fleire. Den første er sikt ut. den andre dito. Omrak.
Kv i nøye som lever kan nemnes:

Fuglebrigt Yarsvoll. Geirvin Vordheim
Hilmar Melhus med fl. Disse var alle
felle spelarar. Som flinkle spelar vil sy
sølleg nemne: Fuglebrigt Yarsvoll, han
var sølleg flink og deler heller ingen
annar som har nodd opp med han i
gjennod.

De andre instrument som del spiles etter
er dom tilleggore nemt vanleg fell.

"Mæling felle" som hovverf kjent og brukes
den dag i dag. De andre er "Dannsodetron"
med "kjent og var brukt av
"skoleholder" John Strømmons ~~ide~~ ei tid
da han virket som skilektor frå 1843 til 1900.

14. Lur: Langlur (gjeldar var
ca. 75 cm lang. Ein lypa older høkk, klyvd
i to deler og utsør høle og samanbundnar
med lange næverkand, og misleg

andre variantar, dei var som vanleg rette, noko lunt annindstilkjukke var og det var ikkje.

Prillarhorn. Eller "Bokkhornet" var kjent, var vistnok ei treplis over opniga som laga toner. - og fingerhöla til å variere tonen og ellers vert den variert - ved å dekkja av ein del av lypåpninga med den hønde som var fri.

Vanleg fløyte var svært omtykt; men ofte er skjeldun noko no som spela på den.

Minnspell. (Minnhøye) var svært mykje i bruk til fest og dans ei tid. Selje fløyte (eller eidje fløyte) var svært mykje i bruk av ungdomane og er noko framleis i bruk kvar år.

Spillorfele var vel også kjent før.

Andre folkelege instrumenter er ikkje kjent og er ikkje nemnt.

Bokk. B Bymusikken

I Et orgel del som er i første rekke og er fleist av, del første husorgel var innført omkring 1860/70 òra.

Kjerkorglet varst innkjøpt i 1870 ellers kan nemnes quitar, Cello, Citer, mandolin, klarinett, positor og trestyull. Og ikkje so få Pianos er del i dag her i bygda.

II Døi som spela var almenne bygdafolke noko embetsfolk eller av noko høgar kloste, var det aldriig vorte her, for dei naturlege og geografiske tilhøva er slik at det var lagt ned til Nijhverodene, av admittasjon (slige og selle)

III Af desse instrumenta føle med deg
músikk og veknade interesse for song
og músikk er sikkert nok.

Dei gamle slottane var spela og etter
of dei lorde notane so var det somar
og andre songar og i all fall lært
dei lenefylje. (akompanere)

Som et døme kan nemnes. at
koror Karlen Hindberg Bordū (seinare
skottingmann fra Voodland) var den første
som tok til med korongen ^{først 1834} og seinare
koror hude. Han var den einaste med
songöringar.

Det var i dei sist 20 åra ver i bruk
4 mannskor og 2 kvinnedoktorer av framleis
i friste Feiring.

"Passutan har vi ei kommisjon seg i
god form. Og av andre blanda -
orkester har det også verit no og da.
so vi har all grunn til å sei at músikken
har ei døla ver glad i.

Som eit lille prøv på dette kan nemnes
at ikke mindre enn 5 mand av
6te divisjons músikken Koopw. Garstad er
fra Bordū og her står der no ein heil
mannsalder. ■■■

✓.

Bok C.

Harminstument og andre primitive instrument.

1 Kosterkramle, eller hestekremel er noth kjent i mange ulike former del kunde vere ei bølle eller spand med Stein eller leirekk skramel, som man røste og hivde på, og man gav seg etter døxa som kom inn på innmarka i den tid man hadde ingen og dørleg (gjøder) stigorer om sine grossvoller.

2 Kåkmelee

Vor som vi kjenner til ein stubbhorn med utskaet, valls "et kammformet vall", som på hver ende av vallen, var ein, avslingsstapp. Som ei liten hefjöl som dreides rundt disse tappene med ein fjør "hæspilj" og når man so slengte hevassen og fram klatte ein smekande lyd. Man kunde vist også, laga dei slik at dei droves av vinden, desverre no hest i skremme etter fuglene fra åkeren.

3 Eller vor det også brukt hefjöllet eller ofte brukt 2 dale-loken i sle saman for å skremme unn i dyra (björn når den gjekk hjørne i grindane på setra,) det var brukt den første tida; den første noddlyden av "hesterulla" og gjestargjelen inn til land him af Korane fram til i Rome til hjelp med boerne.

Likso kunde man blæse fram mange ulike innvar og stå. If gale som haner osl.